

ת"פ 67353/09/19 - מדינת ישראל נגד עז אלדין חאמד (עציר) - אחמד אבו עאבד (עציר) -

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 67353-09-19 מדינת ישראל נ' חאמד(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עז אלדין חאמד (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוש
2. אחמד אבו עאבד (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורן

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון שגובש בתום פרשת התביעה, בעבירות שיוחסו להם בכתב אישום מתוקן כדלקמן: **כניסה ושהייה שלא כדין בישראל** - עבירה על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, **סיוע לגניבת רכב** - עבירה על סעיף 413ב(א) יחד עם סעיף 32 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **החזקת מכשירי פריצה לרכב** - עבירה על סעיף 413 לחוק, **ותקיפה הגורמת חבלה של ממש** - עבירה על סעיף 380 לחוק.

עוד הורשע הנאשם 1 בעבירות של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** - עבירה על סעיף 332(2) לחוק, **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף** - עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א -1961, **ונהיגה ללא ביטוח תקף** - עבירה על סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל -1970, ואילו הנאשם 2 הורשע ב**סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, עבירה על סעיף 332(2) יחד עם סעיף 32 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.9.19, או עובר לו, נכנסו הנאשמים לישראל, ללא היתר כניסה ושהייה כדין, יחד עם אחר, כשהם נוסעים ברכב סקודה אשר נגנב ביום 25.7.19 (להלן: "**רכב הסקודה**"), ומצוידים בצידוד לפריצה וגניבת רכב, הכולל בין היתר גם מכשיר לשיבוש תדרים. כשהגיעו ליהוד, סייעו הנאשמים לאותו אחר לגנוב רכב יונדאי. או אז המשיכו הנאשמים ונסעו ברכב הסקודה, בעוד האחר נוהג אחריהם ברכב היונדאי הגנוב. במהלך נסיעתם, בעת שעברו בצומת מכביש 551 לכביש 444, נסעו הנאשמים והאחר בפראות וחצו שלא כדין את הצומת כשמופע הרמזור אדום.

בשלב זה נודע למשטרה על התנהלות הנאשמים, ועל כן ביצעו השוטרים חסימה גלויה יזומה על מנת לעצור, סמוך לכוכב יאיר, על כביש 444. בשעה 2:30 לערך הגיעו הנאשמים לקרבת החסימה, כאשר נאשם 1 נוהג בסקודה, הנאשם 2 לצידו והאחר נוהג ברכב היונדאי הגנוב. הנאשמים ראו את החסימה ובמטרה להתחמק ממעצרם, ביצעו סיבוב פרסה והחלו נוסעים בפראות, בניגוד לכיוון התנועה. מיד לאחר הסיבוב, התנגשו הנאשמים בניידת משטרה אשר נסעה כחוק בכביש וניסתה לעצור. מיד לאחר מכן, המשיכו הנאשמים בנהיגה פרועה ומסוכנת בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהם מאלצים נהגים לסטות מנתיב נסיעתם כדי לא להיפגע.

הנאשמים המשיכו לנסוע בפראות ובמהירות, בניגוד לכיוון התנועה, והתנגשו ברכב בו נסעו כחוק בני הזוג יהושע ואביבה אלוני. כתוצאה מהפגיעה איבדו הנאשמים שליטה על רכב הסקודה והתהפכו מספר פעמים, עד שנעצרו כאשר הרכב הפוך על גוו. הנאשמים, אשר נפצעו ודיממו, נחלצו מרכב הסקודה, ונמלטו יחד בריצה מהמקום, עד שנעצרו על ידי כוחות המשטרה כשהם מסתתרים במרחק קצר משם. האחר, שנהג ברכב היונדאי הגנוב, עצר ונטש את הרכב לפני החסימה וברח רגלית מן המקום. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נפצעו בני הזוג אלוני ופוננו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי. ליהושע אלוני נגרמה המטומה צווארית מתפשטת ולאביבה אלוני נגרמה חבלה והמטומה מתפשטת בחזה. בנוסף נגרמו נזקים לרכב הסקודה, לרכבם של בני הזוג אלוני ולניידת המשטרה.

יובהר כי הסדר הטיעון שגובש כלל הסכמה בדבר תיקון לקולה של עובדות כתב האישום ושל הוראות החיקוק, אך לא גובשה כל הסכמה עונשית, וכל אחד מהצדדים טען לעונש על פי ראיות עיניו.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. בטיעוניה לעונש, הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת מעשיהם של הנאשמים על רקע מגוון העבירות שביצעו, וציינה כי על אף שמדובר במרדף אשר התקיים בשעה מאוחרת, המאופיינת ככלל בתנועת רכבים דלה, במקטע הכביש המדובר אכן נסעו כלי רכב נוספים אשר נאלצו לסטות מנתיבם, והתקיים פוטנציאל סיכון משמעותי. אותו הסיכון לא נותר כפוטנציאל בלבד אלא אף מומש, שכן האירוע הסתיים בפגיעה ברכבם של בני הזוג אלוני, ובגרירת נזק להם ולרכושם. לטענת ב"כ המאשימה, מעשי הנאשמים פגעו מוחשית בערכים המוגנים ובמרכזם הסיכון למשתמשי הדרך, פגיעה בקניין אחרים, פגיעה בחוק וערעור תחושת הביטחון של הציבור והנפגעים.

4. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה כי לעבירת הסיוע לגניבת הרכב, אשר עמדה ברקע ליתר המעשים, קדמו תכנון, התארגנות והצטיידות מטעם הנאשמים. כמו כן, ביתר העבירות חלקם של הנאשמים היה החלק המרכזי, שכן הם שנהגו ברכב המוביל, ואלו שסיכנו את משתמשי הדרך וגרמו לפציעת בני הזוג אלוני. ב"כ המאשימה טענה עוד כי פסיקתו העקבית של ביהמ"ש העליון מחייבת ענישה מחמירה בגין עבירות של סיכון חיי אדם בנהיגה פרועה, ובוודאי כך הוא המצב לנוכח המכלול הרחב של העבירות שבוצעו.

5. במסגרת הטיעונים הגישה ב"כ המאשימה את תצהיריהם של נפגעי העבירה, בני הזוג אלוני (ע/4, ע/5), בהם פורטו בהרחבה מכלול הנזקים שנגרמו לבני הזוג כתוצאה מהפגיעה ברכבם באותו לילה, בעת שהיו בדרכם לביתם, לאחר שהשתתפו בשמחה משפחתית. מעבר לנזקים הגופניים שנגרמו לשניים, ואשר מצאו ביטוי לקוני בעובדות כתב האישום המתוקן, מתוארים גם מגבלות וקשיים בביצוע פעולות שגרתיות, פגיעה במפגשים

חברתיים ומשפחתיים, בין היתר בשמחת חגי תשרי אשר לא נחגגו בשל פציעתם של השניים, טיפולים רפואיים שונים, פגיעה בהכנסות והוצאות כספיות גדולות.

6. כמו כן הגישה התובעת לעיון בית המשפט את גיליון ההרשעות הקודמות של כל אחד מהנאשמים. עיון בגיליון ההרשעות של הנאשם 1 (ע/1) מלמד כי לחובתו עבר פלילי מכביד וכי לאורך 15 השנים האחרונות, מאז היותו קטין, צבר הוא לחובתו מספר בלתי מבוטל של אירועים בהם נכנס שלא כדין לתחומי מדינת ישראל וביצע עבירות רכוש, בעיקר בתחום עבירות הרכב, כאשר לעיתים אף נלוו לכך עבירות של נהיגה פרועה. על רקע זה נשא כבר הנאשם 1 בשש תקופות מאסר מאחורי סורג ובריא ולחובתו אף הופעלו לא פעם עונשי מאסר מותנים.

הרשעתו האחרונה (ראו ע/2), בעטיה נדון בחודש יולי 2017 לעונש המאסר הארוך ביותר שהוטל עליו עד כה, 20 חודשים, מציירת אירוע בעל דמיון רב לזה שלפניו, במסגרתו קיבל הנאשם 1 מאחר רכב גנוב, הסיע בו שני שב"חים ומשהבחין בשוטר הקורא לו לעצור, החל בנסיעה פרועה לכיוון המחסום. תוך כדי נסיעה בנתיב הנסיעה הנגדי התנגש ברכב אחר ולאחר מכן התנגש בבטונדות שליד המחסום והמשיך בנסיעה פרועה עד שאיבד שליטה על הרכב. הרכב נעצר והנאשם ניסה להימלט אך נתפס על ידי השוטרים. בגין הרשעה זו תלויים ועומדים לחובת הנאשם 1 שני מאסרים מותנים בני הפעלה למשך 3 ו-6 חודשים.

גם לחובת הנאשם 2 מספר הרשעות קודמות, לרבות הרשעות בגין שהייה שלא כדין ועבירות רכב נלוות, והוא אף ריצה שלש תקופות מאסר מאחורי סורג ובריא, אך מדובר בעבירות ישנות. הרשעתו האחרונה היא משנת 2006, לפני כ-15 שנים, והרישום בגינה התיישן עוד במהלך שנת 2017.

7. באשר למתחמי הענישה ומיקום הנאשמים בתוכם, הציגה ב"כ המאשימה אסופת פסיקה וטענה כי יש להעמיד את המתחם בעניינו של נאשם 1 על 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. עוד עתרה למקמו ברף העליון של המתחם, זאת בשל עברו הפלילי העשיר, הכולל עבירות דומות לאלה בהן הורשע בהליך זה, וחזרתו לסורו על אף שריצה בעברו מאסרים משמעותיים. בנוסף, ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים התלויים לחובתו במצטבר זה לזה ולעונש המאסר שיוטל, וכן להשית עליו מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, פסילה על תנאי, פסילה בפועל ופיצוי לנפגעי העבירה. באשר לנאשם 2, טענה ב"כ המאשימה למתחם ענישה הנע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל, ולמקמו בשליש התחתון של המתחם, זאת מן הטעם כי הרישום הפלילי בעניינו התיישן. עוד ביקשה להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה.

8. ב"כ הנאשם 1 טען כי הפגיעה בערכים המוגנים קלה מזו המתוארת ע"י ב"כ המאשימה, והפנה לתיקון המשמעותי לקולה בסעיפי העבירה ובעובדות כתב האישום. לטענתו, מדובר במרדף קצר ביותר, אשר ארך כדקה וחצי, לטווח של כ-250-400 מטרים לכל היותר, ובסופו התרחשה תאונה שלא בכוונת מכוון. לטעמו, על המתחם לנוע בין 20 ל-46 חודשי מאסר בפועל, ולביסוס עמדתו זו הפנה לפסיקה.

9. עוד טען הסנגור המלומד כי יש למקם את עונשו של הנאשם 1 בשליש התחתון של המתחם, לנוכח נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. בהקשר זה ציין הסנגור כי עקב האירוע, נפצע הנאשם 1, נותח ואושפז בבית החולים

למשך 5 ימים. עוד הוגשו מסמכים הנוגעים למצבה הרפואי של אם הנאשם, וכן מסמך המלמד על נישואי נאשם 1 תקופה קצרה טרם נעצר, כך שמעצרו הביא לניתוק הקשר עם כלתו הטרייה, וכמעט והוביל לגירושם. עוד הזכיר ב"כ הנאשם 1 את הבעייתיות המובנית בעניינם של נאשמים תושבי שטחים, אשר אינם משתחררים בהליכי מעצר וכן אין באפשרותם לעבור הליכי שיקום כיתר הנאשמים בהליך הפלילי.

10.ב"כ הנאשם 2 הדגישה בטיעוניה כי על אף שלצד עבירת הסיוע נקבע עונש של מחצית העונש הקבוע לצד העבירה המוגמרת, הרי שבמקרה הנוכחי מוצדק להשית על הנאשם 2 עונש קל יותר, שכן הסיוע מצדו התבטא אך ורק באופן פאסיבי - בישיבה ברכב לצד הנאשם 1 שנהג, ובפועל לא תרם דבר לביצוע העבירה. על רקע זה, ובשים לב לפסיקה שהציגה, טענה הסנגורית המלומדת כי על המתחם בעניינו של נאשם 2 לנוע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, וכי יש למקמו ברף התחתון של המתחם. עוד הגישה ב"כ הנאשם 2 מסמך לפיו הנאשם עבד עובר למעצרו במערך האבטחה של מכון כדורי בטולכרם (ע/7), וכן מסמך רפואי הנוגע למצבו הבריאותי של בנו הבכור (ע/8).

11.בדבריהם האחרונים, הביעו הנאשמים צער על מעשיהם.

דין והכרעה

12.בראש מדרג העבירות שביצעו הנאשמים עומדת העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה שלצידה קבוע עונש מרבי של 20 שנות מאסר, המעיד על חומרתה הרבה. חומרה זו נלמדת אף מפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון. יפים לעניין זה הדברים שנכתבו בבע"פ 4538/08 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (13.08.2008), אשר צוטטו אך לאחרונה במסגרת ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (04.04.2021):

"בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מיידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן".

וכן ראו ע"פ 9750/09 **אולג ליפייקו נ' מדינת ישראל** (6.10.2010):

"בית משפט זה נדרש לא אחת, ולמרבה הצער לעיתים תכופות מדי, לעבירה הנמצאת בליבו של תיק זה ול"תופעת המרדפים" אשר קנתה לה אחיזה במחוזותינו. תופעה חמורה זו, קוראת תיגר על שלטון החוק ושמה לאל את ביטחונם וחיהם של המשתמשים בדרך. האיסור הפלילי על סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה הינו אחד האמצעים להתמודדות עם תופעה חמורה זו, ורף הענישה החולש על העבירה משלים את המאמצים למיגורה. האינטרסים החשובים שבבסיסה של העבירה, שכיחותה של תופעת המרדפים, והקטל המתמשך בכבישי ארצנו חיזקו את משקלו של האינטרס הציבורי בדבר הרתעת העברייני והציבור כולו, והובילו לקביעתו של רף ענישה מחמיר.

הענישה המקובלת עומדת כיום על מספר שנות מאסר ומספר שנות פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון רכב".

13. במקרה שלפנינו, אין מרכיבי החומרה מתמצים אך בנהיגה הפרועה ובתוצאותיה, שכן ברקע לעבירות אלה עומדת התארגנות עבריינית שביסודה כניסה לישראל שלא כדין ונטילת חלק ממשי בעבירות רכוש בתחום הרכב. כתב האישום מתאר אמנם אירוע אחד, ועל כן יש לקבוע לגבי כל אחד מהנאשמים מתחם ענישה אחד ויחיד, אך מתחם זה צריך שיביא לידי ביטוי את מכלול המעשים בהם נטל כל אחד מהם חלק, ואת כלל מרכיבי החומרה הכרוכים בהם.

14. בבחינת הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם, הרי שמדובר בפגיעה ממשית במספר לא מבוטל של ערכים חברתיים חשובים. בראשם של ערכים אלה עומד סיכון חייהם ושלומום הגופני של כלל המשתמשים בדרך, ובפרט של נפגעי העבירה, אך לצד פגיעה זו ראוי להזכיר ערכים נוספים שנפגעו ובהם השמירה על קניינו ורכושו של הציבור, על תחושת הביטחון שלו, הצורך להישמע להוראות גורמי אכיפת החוק וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. שילובן של כלל העבירות יחדיו ושל הנסיבות הקשורות בביצוען, כפי שיפורטו להלן, מובילים אל המסקנה כי רף הפגיעה בערכים אלו הינו בטווח הבינוני-גבוה.

15. הנאשמים נכנסו לישראל ללא היתר, כשהם נוסעים ברכב גנוב ביחד עם אחר, מצוידים בצידוד פריצה מתוחכם, ומסייעים לאותו אחר בגניבתו של כלי רכב. לאחר מכן שימשו "רכב מוביל" לרכב הגנוב, ובנהיגתם הפרועה חצו צומת ברמזור אדום. בהמשך, כאשר הבחינו במחסום משטרה שנועד לעצורם, ביצעו פניית פרסה והחלו נוסעים בפראות בניגוד לכיוון התנועה. תחילה פגעו בניידת משטרה שניסתה לעצורם וגרמו לה נזק. לאחר מכן אילצו נהגים אשר נקלעו לדרכם לסטות מנתיב נסיעתם, ולבסוף התנגשו ברכבם של בני הזוג אלוני וגרמו להם לחבלות גופניות ממשיות ולנזק ניכר לרכושם. רכבם של הנאשמים אף התהפך מספר פעמים כתוצאה מן ההתנגשות, והם עצמם נפצעו ודיממו, אך לא היה בכך כדי למנוע מהנאשמים לנסות ולהימלט רגלית, עד שנעצרו על ידי השוטרים כשהם מסתתרים בקרבת מקום.

16. מדובר אפוא במי שיצאו, לאחר היערכות והצטיידות מוקדמת, ביחד עם אחר, לפגוע ברכוש הציבור על דרך של גניבת רכב. הנאשמים הורשעו אמנם בסיוע בלבד לעבירת גניבת הרכב, שבוצעה בפועל על ידי אחר, אך חלקם במעשה זה לא היה מבוטל והם אף ליוו את מסלול נסיעתו של הרכב הגנוב והובילו אותו לעבר שטחי הרשות, כאשר הנאשם 1 נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תקף, תוך כניסה לצומת כשהרמזור אדום. כאשר התקרבו לחסימה המשטרתית והבינו כי הם עומדים להיתפס בחרו להימלט מאימת הדין תוך הסבת סיכון נוסף וניכר לשלומום הגופני ואף לחייהם של המשתמשים בדרך, בכך שהחלו נוסעים בכביש מהיר בניגוד לכיוון התנועה, פגעו בניידת שניסתה לעצורם, גרמו לנהגים לסטות מדרכם ופגעו לבסוף ברכב משפחת אלוני, על כל התוצאות הקשות שהיו כרוכות בכך.

אמנם, כפי שהדגישו ב"כ הנאשמים, בניגוד למקרים אחרים בהם התנהל מרדף משטרה אחר חשודים שנסעו בנהיגה פרועה וסיכנו את הציבור לאורך דקות ארוכות וקילומטרים רבים, הרי שבמקרה הנוכחי מדובר היה במרדף קצר ביותר, הן מבחינת הזמן והן מבחינת המרחק. כמו כן, מדובר היה בשעת לילה מאוחרת המאופיינת בתנועה

דלילה יחסית, ופוטנציאל הסיכון לכן אינו ברף העליון של המדרג. אלא שלטענות אלה משקל מוגבל בענייננו שכן במקרה הנוכחי התממש בפועל פוטנציאל הסיכון למשתמשי הדרך, באותה תאונה קשה שהתרחשה בין רכב הסקודה לבין רכבם של בני הזוג אלוני, שהסתיימה בפציעתם וחבלתם של כלל המעורבים בתאונה. משכו הקצר של המרדף והפסקת הסיכון הכרוך בו לא היו אפוא תולדה של החלטה מושכלת ומיושבת מצד הנאשמים, אלא תוצאתה של הפגיעה ברכבם של עוברי אורח חפים מפשע, תוך מימוש הסיכון שהיה כרוך במעשיהם של הנאשמים.

17. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, יש לציין בראש ובראשונה את עניין אבולקיעאן (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** (11.11.04)), שם התווה בית המשפט העליון מדיניות ענישה מחמירה, והדגיש כי מצופה מהערכאות הדיוניות ליישם רף ענישה מחמיר, לשם מיגורן של העבירות והרתעת הרבים. בתוך כך החמיר בית המשפט עם משיב אשר הורשע בנהיגה פרועה, אגב מרדף משטרתי אחריו, בשעה הומה, בטבורה של עיר, והעמיד את עונשו על 4 שנות מאסר. הנחייה מחמירה זו ניתנה אמנם בעידן שקדם לתיקון 113 לחוק העונשין, אך בפסיקה מאוחרת יותר הובהר כי ההנחייה שניתנה בעניין אבולקיעאן שרירה וקיימת גם לאחר התיקון. ראו לעניין זה, ע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 (24.10.2013) וכן ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי**, פסקה 17 (5.7.16).

18. מאז מתן פסק הדין בעניין אבולקיעאן לא התמעטו, למרבה הצער, המקרים בהם נדרשו בתי המשפט לגזור את הדין בעבירות דומות. אסקור כעת את אותן דוגמאות לא מעטות אשר הובאו לפני על ידי הצדדים, לצורך קביעת המתחם, ופסיקה נוספת שאותרה על ידי, תוך הדגשת נקודות הדמיון והשוני למקרה שלפנינו. אפתח בהצגת פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה:

א. ע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16) - שם דובר במערער, שוהה בישראל שלא כדין, אשר נהג ברכבו בפראות ביישוב מאוכלס בצפיפות, ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח, במטרה להימלט מאנשי המשטרה אשר דלקו אחריו, כאשר ילדים מצויים בכביש ובקרבתו, תוך סיכון ניכר למשתמשי הדרך. המרדף נפסק לאחר שהמערער התנגש בעץ ונעצר לאחר שניסה להימלט רגלית. ביהמ"ש המחוזי קבע **מתחם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר** והשית עליו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער והבהיר כי המגמה המרכזית בעבירות מסוג זה הינה השתת עונשים קשים ומרתיעים.

ב. ע"פ 6059/15 **זוהיר סלאמה נ' מדינת ישראל** (10.8.16) - שם דובר במערער אשר נסע בפראות במשך זמן לא מבוטל, ללא רישיון נהיגה, תוך סיכון משתמשי הדרך, כשהמשטרה דולקת אחריו. נהיגתו כללה בין היתר חציית 4 צמתים ברמזור אדום, נסיעה בנתיב הנגדי, והתנגשות ברכב משטרה. המרדף נפסק לאחר שהמערער התנגש במעקה בטיחות ונעצר לאחר ניסיון בריחה רגלית. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נקבע **מתחם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר**, והושת עונש של 5 שנות מאסר. כמו כן הופעלו מאסרים מותנים, בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ נדון הנאשם ל-74 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ג. ע"פ 6757/11 **עלי סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.12) - שם נידון עניינו של מערער אשר נהג ברכבו

של אחר, בעת שהיה נתון במעצר בית, ללא רישיון נהיגה. המערער חצה קו הפרדה רצוף תוך סיכון משתמשי הדרך, בעת שדלקה אחריו ניידת משטרה, ועצר רק כאשר זיהה מחסום משטרי על הכביש. בית המשפט העליון אישר את גזר דינו של המחוזי, הכולל 4 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים, והדגיש כי תופעת המרדפים בכביש הפכה זה מכבר למכת מדינה ממש ויש להילחם בה מלחמת חורמה.

ד. ע"פ 8963/17 **כפיר ששון נ' מדינת ישראל** (7.3.18) - בו דובר על מערער אשר נהג בעת שרישיונו אינו בתוקף, וכאשר כרזה לו ניידת, פתח בנהיגה פרועה, אשר כללה חציית צומת ברמזור אדום ועקיפת מחסומים משטריים, בעודו נמלט מניידות המשטרה. אחד השוטרים אף נחבל בברכיו לאחר שנדרש לזנק ממקומו מחשש לפגיעה. המערער נעצר רק בעקבות ירי השוטרים לעבר רכבו. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין, אשר במסגרתו נקבע מתחם **הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל**, ומאסר בפועל למשך 44 חודשים.

ה. ע"פ 1925/14 **סמיח עלוש נ' מדינת ישראל** (8.2.15) - שם דובר במערער אשר נהג ברכב כשהוא בפסילה והסיע שב"ח. משהגיע למחסום משטרי נסע לאחור ונמלט במהירות. המערער נהג בפראות לאורך כ-50 ק"מ כשניידת דולקת אחריו, ביצע עבירות תנועה רבות אשר סיכנו את משתמשי הדרך, ועצר רק אחרי שגלגלי רכבו נוקבו במחסום דוקרנים משטרי. בית המשפט העליון קבע כי יש להחמיר בעבירות סיכון חיי אדם בדרכים, וכי **מתחם הענישה שנקבע, בין 3 ל-6 שנות מאסר**, הינו ראוי והולם, וכך גם העונש שנקבע בתוכו, 5 שנות מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית.

ו. ע"פ 4277/14 **פרחאן אלזבידי נ' מדינת ישראל** (28.5.15) - שם נידון עניינו של מערער אשר נהג ללא רישיון נהיגה, נהיגה פראית ומסוכנת, במשך למעלה מ-10 דקות, בכדי להימלט משוטרים הדולקים אחריו. לצד העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הורשע גם בניסיונות לגרום חבלות בכוונה מחמירה והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם. המערער נעצר רק כאשר מכוניתו נתקעה, ונתפס לאחר מרדף רגלי. בית המשפט העליון אישר את המתחם, אותו העמיד ביהמ"ש המחוזי על **2.5 עד 5 שנות מאסר**, ואת העונש בן 42 חודשי המאסר שהושת על אותו מערער.

ב"כ הנאשם 1 הגיש אף הוא מספר פסקי דין, מתוכם מצאתי להתייחס לאלו שמקורם בבית המשפט העליון. למען הסר ספק אבהיר כי עיינתי גם בפסיקה המחוזית שהוצגה על ידו, אך המתחמים שנקבעו בה אינם סוטים באופן ניכר מאלו שבאו לידי ביטוי בפסיקה המנחה של ביהמ"ש העליון.

ז. ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זין חמדי** (4.8.13) - בו דובר במשיב אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובהסעת שוהים שלא כדין. המשיב, בחור צעיר כבן 21, הסיע 25 שוהים שלא כדין לתוך שטח ישראל, וכשהתבקש על ידי שוטר לעצור את הרכב, התעלם והמשיך בנהיגה במהירות גבוהה מהמותר, עבר בין נתיבי נסיעה ונסע על קו הפרדה לבן. בנוסף, ירד לשול וניסה לפגוע פעמיים ברכב המשטרה. המשיב נעצר לאחר נסיעה של כחצי ק"מ בלבד, לאחר שהבחין בכך שהשוטר שלף אקדח. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, החמיר את מתחם הענישה בגין העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב התחבורה בנסיבות הספציפיות של המקרה **ל-15 עד 30 חודשי מאסר**,

והשית על המשיב 20 חודשי מאסר בפועל חרף גילו הצעיר, עברו הנקי והתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו.

ח. ע"פ 1108/13 **דניאל גביון נ' מדינת ישראל** (12.6.13) - גם מקרה זה עוסק בעניינו של בחור צעיר כבן 20, ללא עבר פלילי, אשר טעמי השיקום שהתגלו בעניינו הצדיקו התחשבות מיוחדת. מדובר היה במי שנהג ללא רישיון נהיגה, ולאחר שסימן לו שוטר לעצור, חמק ממקום האירוע. אחרי המערער החל מרדף משטרה במהלכו חצה המערער צמתים באור אדום, עלה על אי תנועה ונסע בכיוון הנגדי לתנועה. המערער חדל מנסיעתו בעת ששוטר שלף כלפיו נשק, אך לאחר מכן החל שוב בנסיעה וגרר את השוטר כחצי מטר קדימה, מבלי שנגרם נזק גופני כלשהו. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער, ואישר את עונש המאסר המקל בן 15 חודשים שהשית עליו ביהמ"ש המחוזי.

בטרם אתייחס לפסיקה שהוגשה מטעם ב"כ הנאשם 2, אשר התמקדה בעבירת הסיוע, אזכיר מספר מקרים נוספים בהם התייחס ביהמ"ש העליון לענישה הראויה בגין נהיגה המסכנת באופן ממשי את שלום המשתמשים בדרך, בנסיבות אשר יש להן השלכה לעניינו:

ט. ע"פ 3300/16 **אסמעיל אבו ענזה נ' מדינת ישראל** (11.05.2017), במסגרתו אישר בית המשפט העליון **מתחם ענישה הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר** ועונש בן 50 חודשי מאסר בפועל, על מערער אשר נהג ללא רישיון נהיגה, ונמנע מלעצור כאשר ניידת משטרה כרזה לו. במהלך המרדף שהתפתח עקף שני כלי רכב בנסיעה מהירה, סטה למסלול הנגדי וחצה פס הפרדה רצוף תוך שאילץ כלי רכב לסטות לשולי הדרך, ולאחר מכן סטה שנית אל נתיב הנסיעה הנגדי, פנה מבלי לתת זכות קדימה והתנגש ברכב בו נסעו בני זוג ובנם הפעוט ופצעם. המערער ניסה להימלט רגלית אך נעצר על ידי המשטרה. מקרה זה נותן ביטוי לאירוע שבו, בדומה לעניינו, הסתיים המרדף בכך שהסיכון הכרוך בו מומש על דרך של פגיעה וחבלה בחפים מפשע.

י. ע"פ 3703/19 **מוחמד שביטה נ' מדינת ישראל** (14.11.2019), במסגרתו נידון עניינו של מערער אשר גנב רכב על ידי נטילת צרור מפתחות אשר נשכח, ונהג ברכב זה ללא רישיון נהיגה. במרדף שהתפתח לאחר מכן, נהג המערער בפראות בתוך עיר, בין היתר תוך נהיגה במהירות מופרזת, ביצוע עקיפות, סטייה לנתיב הנגדי ויצירת סיכון לכלי רכב ולהולכי רגל רבים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על גזר הדין, בו נקבע **מתחם הנע בין 2.5 שנות מאסר בפועל ל-5.5 שנות מאסר בפועל**, ועונש בן 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. מקרה זה רלבנטי אף הוא לעניינו, לנוכח השילוב שבין הנהיגה הפרועה לבין העבירה הנוספת של גניבת הרכב, אשר עמדה ברקע לניסיון ההימלטות.

יא. ע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מדינת ישראל** (02.08.2015), במסגרתו נידון עניינו של מערער אשר נהג ללא רישיון נהיגה תקף, וכשנקרא על ידי המשטרה לעצור התפתח מרדף במהלכו עקף המערער כלי רכב בצורה מסוכנת, נכנס לצומת מבלי לתת זכות קדימה, חצה חמישה צמתים באור אדום, נסע על שטחי הפרדה ועל מדרכות ובניגוד לכיוון התנועה. מדובר היה בטבורה של עיר, בשעה הומה ובמרדף שהתמשך לאורך פרקי זמן ודרך משמעותיים. לבסוף התנגש המערער בניידת משטרה, ונתפס לאחר מרדף רגלי. בית

המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש שנגזר על המערער, במסגרתו נקבע **מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**, וענישה של 50 חודשי מאסר בפועל.

19. בפסיקה שהגישה ב"כ נאשם 2 התמקדה היא באופן טבעי בעבירת הסיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בהקשר זה ביקשה היא להפנות לת"פ (ח'י) 37658-07-12 **מדינת ישראל נ' אברהים חמידי** (5.1.14), שם נדון נאשם שנסע עם אחר ברכב, כאשר האחר היה הנהג. הם החזיקו ברכבם שקיות פרי החשודות כגנובות, וכאשר הורתה להם המשטרה לעצור נמלטו השניים, והחל מרדף בו נהגו בפראות ובניגוד לחוקי התנועה, פגעו בחזית רכב ואף הפקירו אדם אשר נפטר כתוצאה מן התאונה. הנאשם הורשע כמסייע הן לנהיגה המסכנת והן להפקרה, אך בשל מידת השליטה המוגבלת שלו על אופן הנהיגה של המבצע העיקרי, נקבע בעניינו **מתחם ענישה מתון הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. עוד הפנתה הסנגורית המלומדת לת"פ (ב"ש) 38500-04-13 **מדינת ישראל נ' סמיר אבו כף** (12.4.16), בו נדון אירוע במהלכו התבצע מרדף אחר רכב אשר האיץ נסיעתו ולא שעה לקריאות השוטרים לעצור. המרדף היה כרוך בהתנגשות ברכב ובניידת משטרה, בביצוע עבירות תנועה, וגרימת סטייתם של רכבים, לרבות משאיות, מנתיב נסיעתם. בעניינו של הנוסע, אשר ישב ליד הנהג, נקבע **מתחם ענישה רחב היקף הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-3 שנות מאסר**.

20. כפי שניתן לראות, מפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון עולה מדיניות ענישה מחמירה, שבמרכזה עונשי מאסר מכבידים אותם יש להשית על אלו הנוהגים ברכב באופן פרוץ ומסכנים סיכון משמעותי את שלומם של המשתמשים בדרך. אמת, מרבית המקרים שתוארו לעיל מתייחסים לאירועים בהם נוהל מרדף ממושך אחר העבריינים הנמלטים, תוך הסבת סיכון מתמשך לציבור, לעיתים גם בטבורה של עיר סואנת, ובתוך תנועה צפופה של רכבים ועוברי אורח, בעוד במקרה שלפנינו מדובר היה במרדף קצר טווח בלבד. עם זאת, כפי שהובהר, משקלו של נתון זה אינו רב בשים לב לכך שהמרדף הסתיים, למרבה הצער, בדרך של מימוש הסיכון בתאונת הדרכים שגרמו הנאשמים, תאונה בעטיה נחבלו בני הזוג אלוני. יתרה מכך, בקביעת מתחם העונש ההולם במקרה הנוכחי יש לתת ביטוי לעבירות הנוספות שביצעו הנאשמים ולנסיבות המחמירות האופפות את התנהלותם. אזכיר כי מדובר בשוהים שלא כדון, אשר הצטיידו בכלי פריצה מתוחכמים, סייעו לאחר בגניבת רכב והובילו אותו לעבר השטחים. זהו הרקע להתפתחות המרדף ולניסיונם של השניים להתחמק מפני השוטרים, ניסיון אשר הסתיים בפגיעה ממשית בחפים מפשע. לפיכך, רף הענישה המחמיר ברוח פסיקת ביהמ"ש העליון שהובאה לעיל צריך שיחול גם בעניינם, ולמצער בעניינו של הנאשם 1, אשר נהג ברכב בפועל והורשע על כן בעבירת הסיכון כמבצע עיקרי, וזאת לצד עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. לפיכך, אני מוצא לקבוע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי.

21. באשר לנאשם 2, הרי שחלקו בעבירת הסיכון נמוכה משל הנאשם 1, משום שלא נהג ברכב והורשע בהיבט זה של האירוע כמסייע בלבד. כידוע, לצד עבירת הסיוע קבוע ככלל עונש של מחצית תקופת המאסר שלצד העבירה העיקרית, אך אין מדובר בעניין מתמטי, ואת המתחם יש להתאים למכלול הנסיבות, לרבות חלקו היחסי של המסייע במעשים המפורטים בכתב האישום. אמת הדבר כי כמי שישב לצד הנאשם 1, ולא אחז בפועל בהגה, יכולת השליטה שלו על הנהיגה הפרועה הייתה מצומצמת. עם זאת, אין ספק כי ניסיון ההימלטות מפני השוטרים תאם באופן מלא גם את האינטרסים של הנאשם 2 ונתן להם ביטוי, שהרי עד לאותו רגע היה הוא שותף מלא לכלל מעשיו של הנאשם 1, לרבות הכניסה לישראל שלא כדון, הנסיעה ברכב הגנוב, החזקת כלי הפריצה והסיוע לגניבת הרכב באותו לילה. לגבי כל אותן עבירות נוספות, אשר אין להקל בחומרתן, חלקו של

הנאשם 2 אינו נופל מזה של הנאשם 1, וגם בהיבט של ניסיון ההימלטות מהשוטרים, על תוצאותיו הקשות, נושא הנאשם 2 אחריות לא מבוטלת, מתוך שיתוף פעולה מלא, גם אם פאסיבי, עם מעשיו של הנאשם 1. לפיכך, לצד מעשיו של הנאשם 2 יש להציב מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מרכיבי ענישה משלימים.

22. אין במקרה דנן שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

23. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לגבי הנאשם 1, הרי כפי שהובהר לעיל המעשים באירוע הנידון אינם חדשים עבורו. לנאשם זה עבר פלילי מכביד ביותר, בעטיו ריצה 6 תקופות מאסר קודמות, לפרקי זמן בלתי מבוטלים. כמו כן, קיימת זיקה מובהקת בין העבירות הנוכחיות לבין הרשעותיו הקודמות של נאשם זה, הכוללות עבירות רכוש רבות, בדגש על עבירות כלפי רכב, עבירות של הפרעה לשוטר, עבירות שב"ח וכן עבירות של נהיגה פרועה. די יהיה לשוב ולהזכיר את הרשעתו האחרונה, אשר כללה מכלול רחב של אלמנטים דומים לרבות כניסה לישראל ללא היתר, נהיגה ברכב גנוב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כשבאמתחתו מכשירי פריצה, ומרדף משטרתי תוך נהיגה פרועה נגד כיוון התנועה אשר הסתיימה בפגיעה ברכב אחר ובבטונדות. בגין הרשעתו זו אף הוטלו עליו מאסרים מותנים אשר גם בהם לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את אותן העבירות ממש.

24. בשים לב לנתונים מחמירים אלה ברי כי את עונשו של הנאשם 1 יש למקם בשליש העליון של המתחם שנקבע. עם זאת, אין מקום להתעלם מנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שתוארו בהרחבה על ידי בא כוחו, מהפגיעה הגופנית שנגרמה לו עצמו בעקבות התאונה ובעיקר מכך שבחר, בסופו של יום, לקחת אחריות, להודות בעובדות כתב האישום המתוקן, להביע חרטה ולחסוך מזמנו של הציבור. אמנם הסדר הטיעון גובש רק בתום פרשת התביעה, אך היות וזה כלל גם תיקון של כתב האישום לקולה, אין לומר כי ניהול ההליך היה לשווא, ויש לתת משקל מסוים לקולה גם להודאה המאוחרת. לפיכך, יש להשית על הנאשם 1 עונש המצוי בתחתית השליש העליון של מתחם העונש ההולם. כמו כן, ראוי יהיה להפעיל את המאסרים המותנים התלויים לחובתו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שיושת, והכל לצד מאסרים מותנים מרתיעים, עונשי פסילה ופיצוי מידתי לנפגעי העבירה.

25. באשר לנאשם 2, הרי שגם לחובתו הרשעות קודמות רלבנטיות, וגם הוא ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח, אך מדובר בעבירות ישנות, אשר התיישנו זה מכבר, ועל רקע זה אין חולק כי ראוי למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה שנקבע לו, גם אם לא ברף התחתון ממש. גם בעניינו יינתן משקל מסוים לנסיבות האישיות ולהודאה אשר הובילה לחסכון מסוים בזמן ציבורי.

26. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 50 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים בני 3 ו-6 חודשים מת"פ 46816-04-16. המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהטלתי, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 56 חודשים, מיום מעצרו - 20.9.19.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 332 לחוק העונשין, או עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות רכוש מסוג עוון, עבירות אלימות כלפי הגוף או עבירה של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה תקף.

ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר. אין צורך בהפקדה והפסילה תחושב מיום השחרור.

ז. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, וזאת על תנאי, כאשר התנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה בר תוקף.

ח. הנאשם יפצה את נפגעי העבירה, אביבה ויהושע אלוני, בסכום של 2,500 ₪ לכל אחד. סכום הפיצוי הכולל יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ויועבר לנפגעים על ידי המזכירות, בהתאם לפרטים שתספק המאשימה.

27. על נאשם 2 אני גוזר את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 20.9.19.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 332 לחוק העונשין, או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות אלימות כלפי הגוף.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק הכניסה

לישראל.

ה. הנאשם יפצה את נפגעי העבירה, אביבה ויהושע אלוני, בסכום של 2,500 ₪ לכל אחד. סכום הפיצוי הכולל יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ויועבר לנפגעים על ידי המזכירות, בהתאם לפרטים שתספק המאשימה.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, במעמד הצדדים.